

PROP DE VOSALTRES

Sant Antoni Abat i l'ecologia humana

És la primera vegada que celebrem aquesta festa de sant Antoni, tan popular entre nosaltres pel que es refereix a la preocupació i cura de la creació, amb la consegüent benedicció dels animals, després de la publicació de l'encíclica del papa Francesc *Laudato si'*, en la qual se'ns demana una exquisida atenció a la naturalesa com a casa de tots. Les paraules del Papa volen arribar a les oïdes dels homes de bona voluntat, obstinats a respectar les lleis que el Creador ha disposat per a l'adequada conservació i posterior lliurament a les futures generacions de tot el que ens envolta. A més, agraeix a tantes persones i organitzacions que arreu han sensibilitzat a la nostra societat sobre aquest tema cabdal.

És una festa apropiada pel que significa fomentar l'estima del cristià cap a totes les espècies animals i el respecte als recursos materials que ens serveixen, als éssers humans, d'utilitat i progrés. Afegeix un matís fonamental: que el desenvolupament integral arribi a tots els pobles de la terra i sigui beneficiós per als qui l'habitaren després de nosaltres. La benedicció dels animals no ha de quedar reduïda a una simpàtica acció infantil, sinó que ha d'acceptar-se com un sincer compromís de respectar i dignificar tota l'obra creada. És cert que

això comença en primer lloc per l'espècie humana. Podem caure en el parany de la destrucció i anihilament del que ens envolta, incloent la mort de les persones. I això és terrible i camina contra direcció als dissenys de Déu. L'encíclica ens adverteix dels nefasts resultats de l'acció destructora que pot produir el nostre egoisme i ens convida a reflexionar sobre el bé comú.

Casualment celebrem aquest any la festa de sant Antoni Abat, coincidint amb la JORNADA DE LES MIGRACIONES que ens proposa l'Església. És un assumpte molt greu el que pateixen en aquests moments molta gent que es mou d'una regió a una altra, intentant salvar la seva vida o buscant unes condicions més dignes per a la seva família. Aquesta situació no pot provocar en nosaltres un rebuig cap a les persones ni un pretès aïllament de les societats més desenvolupades, aixecant murs de separació o aprofundint les diferències. Tots som germans i fills d'un mateix Déu i com a tals hem d'actuar. El papa Francesc ens alerta d'aquesta dramàtica situació en un missatge que ha escrit en ocasió d'aquesta Jornada, que ha servit de base per a una carta dirigida per la Comissió Episcopal de Migracions a totes les diòcesis i parròquies del nostre país. En síntesi, agraeix les mostres de solidaritat expressades per les comunitats cris-

tianes cap als emigrants i refugiats, recordant-nos els principis bàsics de l'acolliment i de la trobada fraterna entre persones, pobles i cultures.

Tots dos temes estan molt relacionats i ens obliguen a una sincera reflexió sobre les condicions en les quals vivim en aquesta casa comuna: com compartim amb tots els seus habitants de forma equilibrada, generosa i solidària els recursos que el Creador ha posat a la disposició de tots els pobles i com deixarem aquest habitatge a les futures generacions. L'encíclica del papa, *Lloa segueu*, és molt rica en matisos i en consells per a un aprofitament comú

dels beneficis naturals, distingint els nivells en el seu tractament, posant sempre en el centre l'ésser humà, la importància del qual respecte a tota la resta no té comparació.

Demano a Déu, per intercessió de sant Antoni, qui va saber viure amb extrema austeritat en el desert, compartint els seus béns amb els més necessitats i recreant-se en l'amor als animals i a les coses, que ens concedeixi a la nostra generació una gran preocupació per la naturalesa i una constant defensa per la vida de totes les persones.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

Pelegrinatge a Itàlia, del 4 a l'11 d'abril

Amb motiu de l'Any Sant de la Misericòrdia, el Bisbat de Lleida organitza un pelegrinatge, del dia 4 a l'11 d'abril, a Itàlia. Un dels actes propis d'aquesta sortida és obtenir la gràcia del Jubileu de la Misericòrdia. El trasllat fins al país serà amb avió i el recorregut per l'interior es farà amb autocar. Està previst que el Sr. Bisbe també acompanyi els pelegrins.

Es preveu que els participants puguin conèixer Roma durant tres dies, amb audiència papal inclosa, i també visitar els principals atractius d'aquesta ciutat, com els museus Vaticans, la Capella Sixtina, la Basílica de Sant Pere, així com la Roma Cristiana i Barroca, amb la resta de

basíliques importants, les seves fonts i les seves restes històriques. Dintre de l'itinerari es visitarà Nàpols, San Giovanni Rotondo i la gruta de

Sant Miquel Arcàngel, al Monte Sant'Angelo. Una altra de les parades obligades serà a Loreto, un gran centre de pelegrinatge, així com la basílica de Sant Francesc d'Assís. Després, des de Roma es tornarà cap a casa.

El preu del viatge (tot inclòs excepte begudes i entrades als museus i monuments) és de 1.335 euros (més el suplement per habitació individual de 280 euros). El termini d'inscripció és el 31 de gener, ja que s'han de reservar les places a l'avió. La inscripció serà efectiva una vegada pagats 300 euros de paga i senyal. Més informació a la porteria del Bisbat (t. 973 268 628) o parlant amb Mn. Ezquerria.

DIACONAT PERMANENT

La diaconia de la Caritat

He fet referència a la predicació de sant Esteve i també a la catequització i baptisme de l'eunuc etiop per part de sant Felip i, encara que sigui posterior en el temps (225-257), no podem oblidar a sant Llorenç, diaca i màrtir, patró dels diaques.

Sant Llorenç era un dels set diaques de Roma i home de confiança del papa sant Sixt II, qui el va nomenar administrador dels béns de l'Església i de la distribució d'ajudes als pobres i necessitats.

Les autoritats de Roma reclamaven a sant Llorenç tots els béns de l'Església. Com a resposta, aquest va reunir un gran nombre de pobres i necessitats de tot tipus i els presentà a l'autoritat romana com el tresor de l'Església.

Els diaques dedicats a tasques de caritat i d'administració tindran present l'avís de sant Policarp: «Misericordiosos, amatents, caminant d'acord amb la veritat del Senyor, que es féu servidor de tots.»

No falten veus que diuen que el veritable camp d'acció del diaca és la caritat i que els altres ministeris són secundaris, el que no és del tot correcte donat que el ministeri de la Paraula i de la Litúrgia van units al ministeri de la Caritat.

La caritat no s'ha d'entendre només com una ajuda als pobres en les seves necessitats materials més immediates, sinó com l'expressió de l'amor de Déu.

Hem de tenir present que, suposant que desaparegués la pobresa del món, encara haurien d'altres necessitats. Sempre hi hauria lloc per a la caritat i per a l'amor, on el diaca pogués exercir el seu ministeri.

L'exhortació apostòlica *La Joia de l'Evangeli* del papa Francesc dóna noves idees de com exercir la caritat cristiana. Els temps canvien igual que els mitjans que tenim al nostre abast i hem de saber exercir la caritat, l'amor, en tots aquells aspectes que demana la nostra societat. I ho hem de fer sense por a «ta-car-nos» al carrer i amb alegria, perquè, com diu el Papa: «La joia de l'Evangeli omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús.»

Mn. Mateu Hidalgo i Sannicolás
Diaconat permanent

Visita del Sr. Bisbe als col·legis Terraferma i Arabell

El bisbe Salvador va visitar, el passat 9 de desembre, les escoles Terraferma i Arabell, d'Alpicat i Lleida respectivament, per conèixer el seu funcionament i poder saludar els alumnes i el personal docent. Primer, va celebrar l'Eucaristia al Terraferma, visitant després les seves instal·lacions i saludant molts alumnes, especialment aquells que aquest curs celebraran la Primera Comunió i la Confirmació.

Tot seguit, es va desplaçar a l'escola Arabell, on també l'esperaven

alumnes de secundària que enguany celebraran la Confirmació. A continuació, va compartir una estona amb els més petits de primària. Aquests li van cantar unes nades, fent-li obsequi de multitud de dibuixos, que va agrair molt.

Després de visitar totes les instal·lacions, el bisbe Salvador va tornar a l'escola Terraferma on va dinar amb l'equip directiu, els preveres encarregats de la cura pastoral de les escoles i algun membre de l'Associació de Mares i Pares (AMPA).

El bisbe Salvador visita l'equip de parelles que formen els futurs esposos

El bisbe Salvador va assistir, fa uns dies, a una de les reunions de l'equip de persones que imparteixen el Curs de Preparació al Matrimoni (CPM) de la diòcesi a la seva seu, a l'avinguda de Blondel.

Des de fa temps un equip format per nou parelles animen els diàlegs prematrimonials de les persones que volen casar-se per l'Església. Dins el calendari de les trobades, Mons. Salvador Giménez va participar en una de les reunions per conèixer la història de l'equip, així com les inquietuds dels seus membres. El bisbe Giménez els va fer l'encàrrec de mostrar sempre Jesús a les parelles que fan els cursos. I tots plegats

van assumir un compromís de veure's més sovint. Mn. Jaume Pedrós, com a consiliari de les parelles que fan preparació al matrimoni a Juneda i el Baix Segre, també va assistir a la trobada.

lles que fan preparació al matrimoni a Juneda i el Baix Segre, també va assistir a la trobada.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

El dol

La mort és una experiència que afecta a totes les famílies, sense cap excepció. Forma part de la vida, però quan toca algú de la família, la mort mai no arriba a semblar-nos natural. Per als pares, sobreviure els fills propis és una cosa particularment angoixant, que contradiu la naturalesa elemental de les relacions que donen sentit a la família mateixa. La pèrdua d'un fill o d'una filla és com si el temps s'aturés: s'obre un abisme que s'engull el passat i també el futur.

En el poble de Déu, amb la gràcia de la seva compassió donada en Je-

sús, moltes famílies demostren amb els fets que la mort no té la darrera paraula: això és un acte de fe veritable. Cada vegada que la família en dol —també terrible— troba la força de guardar la fe i l'amor que ens uneixen amb els qui estimem, impedeix ja ara, en la mort, que ens ho prengui tot. La foscor de la mort ha de ser atacada amb una presència

més gran d'amor. «Déu meu, il·lumina les meves tenebres!», és la invocació de la litúrgia del vespre. En la llum de la resurrecció del Senyor, que no abandona cap d'aquells que el Pare li ha confiat, nosaltres podem treure a la mort el seu «fibló», com deia l'apòstol Pau (cf. *1Co 15, 55*); podem evitar que el verí de la vida faci inútils els nostres afectes,

que ens faci caure en la buidor més fosca.

Els nostres éssers estimats no han desaparegut en la foscor del no-res: l'esperança ens assegura que ells estan a les mans bones i fortes de Déu.

L'amor és més fort que la mort. Perquè aquesta és la manera de fer créixer l'amor, fer-lo més sòlid, i l'amor ens guardarà fins al dia en què tota llàgrima serà eixugada, quan «no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni sofriment» (*Ap 21,4*).

(Dimecres, 17 de juliol de 2015.)

El bisbe Salvador inaugura el Cicle de Nadal a la Paeria

El bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez, va ser l'encarregat de llegir, dissabte 19 de desembre, al saló de sessions de la Paeria, el Pregó de Nadal. D'aquesta manera l'Agrupació llerdenca de Pessebristes va inaugurar oficialment el cicle d'activitats nadalenques.

El bisbe Salvador va centrar el seu missatge a animar, a viure les festes i les tradicions, però anant més enllà dels aspectes culturals, i va convidar a introduir-se en la història del mateix Senyor: «No volem convertir la fe en arqueologia, ni els temples i catedrals en museus, ni les imatges que venerem en productes culturals, ni les nostres processons en improvisades manifestacions de carrer. El que fem i celebrem és un acte de fe

personal en el Senyor, que neix en una acció de la nostra Església. El que manifestem és una fe viscuda amb autenticitat i comunicada amb entusiasme a tothom.»

El nostre pastor no va deixar passar l'oportunitat per recordar que estem celebrant l'Any Sant de la Misericòrdia i ens va convidar a experimentar amb els altres la misericòrdia que Déu té amb cadascú de nosaltres. Tot això va permetre al bisbe

Salvador demanar als cristians que ara de viure les tradicions no ens mantinguem al marge de la història del mateix Senyor.

Per la seva part, l'alcalde de Lleida, Àngel Ros, ha vinculat la declaració de l'Any Sant de la Misericòrdia per parlar de l'escalf, de la calor humana que necessiten els febles, els pobres, els desvalguts o qualsevol que necessita ser acollit en alguna de les seves formes i que al pessebre el trobem, aquest escalf, a les fogueres, o en la calor del bou i la mula. Tot seguit i per acabar, el Cor Joliu va oferir als assistents un recital de nades, entre les quals hi havia l'estrena de *La Mare Dolça*, amb lletra de Mari Carme Mor i música del director del cor Enric Navàs.

REFLEXIONS

En la salut i en la malaltia

Fa molts anys que estan casats. Els fills ja han format les seves pròpies famílies; sovint els visiten, també ho fan els néts. En la vellesa viuen la vigència del seu amor, de la fidelitat a aquell compromís que, davant Déu, prengueren en plena joventut: «[...] i et prometo que et seré fidel en la prosperitat i l'adversitat, en la salut i la malaltia, i que t'estimaré i honoraré tota la vida». Els anys no han passat endebades. L'esposa està malalta, no pot sortir de casa. Cada dissabte, l'espòs va a missa i, un cop acabada, demana al sacerdot dues formes consagrades que guarda amb reverència. Aquella nit, Jesús sacrament ocupa un lloc preferent en la llar familiar; una llàntia encesa ho significa. El diumenge al matí, davant el televisor, segueixen la celebració de l'eucaristia. Participen, amb les seves respostes, en el diàleg que s'estableix amb el celebrant; escolten les lectures i l'homilia amb atenció; els silencis són espais de pregària personal, la tendresa d'un bes segella el moment de la pau... Arribat el moment de la comunió, comparteixen el pa de l'eucaristia, guardat des del vespre abans. Segueix una senzilla acció de gràcies: pregar per tots dos, pels fills i els néts, pels més necessitats...

Tots dos estan contents. És diumenge i la malaltia no ha estat impediment per viure-ho i celebrar-ho. Junts han buscat el sentit del matrimoni, treballant el vincle que els uneix, des que es varen casar. L'esforç en comú, el perdó mutu, posar-se en el lloc de l'altre, comunicar-se per conèixer; tot ha estat a fi de bé i ha perfeccionat el seu amor en un creixement continu, enfortint-ne la unitat. «Preguem a nostre Senyor i supliquem-li que faci davallar damunt nostre el seu amor i la seva protecció» (Tb 8,4). En els seus cors ressonen les paraules pronunciades el llunyà dia del casament: «[...] et seré fidel [...] en la salut i en la malaltia [...] t'estimaré». Paraula donada celebrant el sacrament, paraula treballada cada dia, paraula feta vida, paraula que en la malaltia esdevé servei, paraula que en la vellesa és fidelitat i amor tendre.

Enric Puig Jofra, SJ

Recés d'Advent de Vida Creixent

Amb l'objectiu de preparar el sentit del Nadal, sota el títol «L'Encarnació i la Misericòrdia de Déu», Vida Creixent va reunir a tots els seus membres per a pregar junts i reflexionar a la llum de la fe.

Va ser el passat 10 de desembre, a la Casa de l'Església - Acadèmia Mariana.

El recés va estar dirigit pel pare jesuïta Ramon Ribas. Alguns dels punts de la reflexió foren aquests:

«Un recés és un moment de pau on ens obrim a Déu per escoltar-lo,

perquè doni sentit a la nostra vida i per reflexionar si és veritablement l'Esperit del Senyor el qui ens està guiant vers Ell. Trobar-nos a nosaltres mateixos i reflexionar en aquest temps d'Advent, tan apropiat per a l'Esperança i la Misericòrdia. Tenir una mirada sobre el nostre món amb tots els seus problemes... En contraposició trobem la vida d'una dona humil, senzilla, forta, fidel: la Verge Maria, exemple i model per a tots.»

Després d'un dinar de germanor, a la tarda, es va reflexionar en grups

i va haver una posada en comú, donant el toc final al recés.

Josep M. Condal

AGENDA

► **Diumenge, 17 de gener.** Jornada de l'Emigrant i Refugiat: —10 h, Eucaristia a la Parròquia del Carme.

—11 h, Eucaristia a l'Església de la Sang. Celebració de Sant Antoni Abat.

► **Dimarts, 19 de gener:**

—19.30 h, Pregària per la Unitat dels Cristians. Parròquia del Santíssim Salvador de Pardinyes.

► **Dimecres, 20 de gener.** Sant Sebastià:

—Processó i Eucaristia a la Parròquia del Pont de Suert.

► **Dissabte, 23 de gener:**

—16 h, Fira de la Infància Missionera al Col·legi de Santa Anna.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 2a setmana) [1S 15,16-23 / SI 49 / Mc 2,18-22]. Sant Volusià, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta Maria López Vicuña, vg.; sant Jaume Hilari Barbal, rel. La Salle i mr.

19. ■ Dimarts [1S 16,1-13 / SI 88 / Mc 2,23-28]. Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audiç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gumerind, prev., i Servideu, monjo, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, cardenal; beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prev., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

20. ■ Dimecres [1S 17,32-33. 37.40-51 / SI 143 / Mc 3,1-6]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Dijous [He 10,32-36 / SI 33 / Jo 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (259); santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

22. ■ Divendres [1S 24,3-21 / SI 56 / Mc 3,13-19]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i màrtir a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mà; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana; beat Guillem Josep Chaminade, prev. marianista; sant Vicenç Pollotti, prev. (família Mínima i Trinitaris).

23. □ Dissabte [2S 1,1-4.11-12.19.23-27 / SI 79 / Mc 3,20-21]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora; sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indoxina, 1745), nat a Tortosa; Esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Ne 8,2-4a.5-6.8-10 / SI 18 / 1C 12,12-30 (o bé: 12,12-14.27) / Lc 1,1-4; 4,14-21]. Sant Francesc de Sales (Savoia 1567 - Lió 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors; Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i màrtir.

Diuenge II de durant l'any

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 62,1-5)

Per amor de Sió no vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé, i la seva salvació com una torxa encesa. Els altres pobles veuran el teu bé, tots els reis veuran la teva glòria i et donaran un nom nou que els llavis del Senyor designaran. Seràs una corona magnífica a les mans del Senyor, i una diadema reial a les mans del teu Déu. No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La Desolada» a la teva terra: a tu et diran «Jo-me-l'estimo», i a la teva terra, «Té-marit», perquè el Senyor t'estimarà, i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.

▶ Salm responsorial (95)

R. Conte a tots els pobles els prodigis del Senyor.

Canteu al Senyor un càntic nou, / canteu al Senyor, areu de la terra; / canteu al Senyor, beneïu el seu nom. R.

Anuncieu de dia en dia que ens ha salvat; / conteu a les nacions la seva glòria, / conteu a tots els pobles els seus prodigis. R.

Doneu al Senyor, famílies dels pobles, / doneu al Senyor honor i majestat, / tributeu al Senyor l'honor del seu nom. R.

Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. / Que tremoli davant d'ell tota la terra. / Digueu a tots els pobles: «El Senyor és rei!» / Sentència amb raó les causes dels pobles. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,5-11)

Germans, els dons que rebem són dons diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Un, gràcies a l'Esperit, rep el do d'una paraula profunda; un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do de desglossar les veritats; un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe; un altre, el do de donar la salut als malalts; en virtut de l'únic Esperit, un altre, el do de fer miracles; un altre el do de profecia; un altre, el do de distingir si un esperit és fals o autèntic; un altre, el do de parlar llenguatges misteriosos; un altre, el do d'interpretar-los. Tots aquests dons són obra de l'únic Esperit, que els distribueix en particular a cadascú com li sembla bé.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 2,1-12)

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats. Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi.» Jesús li respon: «Mare, per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora.» Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui.» Hi havia allí sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usals entre els jueus. Cada una d'elles tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques.» Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei.» Ells n'hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor.» Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 62,1-5)

Por amor de Sión no callaré, por amor de Jerusalén no descansaré, hasta que rompa la aurora de su justicia, y su salvación llamee como antorcha. Los pueblos verán tu justicia, y los reyes tu gloria; te pondrán un nombre nuevo, pronunciado por la boca del Señor. Serás corona fúlgida en la mano del Señor y diadema real en la palma de tu Dios.

Ya no te llamarán «Abandonada», ni a tu tierra «Devastada»; a ti te llamarán «Mi favorita», y a tu tierra «Desposada», porque el Señor te prefiere a ti, y tu tierra tendrá marido. Como un joven se casa con su novia, así te desposa el que te construyó; la alegría que encuentra el marido con su esposa, la encontrará tu Dios contigo.

▶ Salmo responsorial (95)

R. Cantad a todos los pueblos las maravillas del Señor.

Cantad al Señor un cántico nuevo, / cantad al Señor, toda la tierra; / cantad al Señor, bendecid su nombre. R.

Proclamad día tras día su victoria, / contad a los pueblos su gloria, / sus maravillas a todas las naciones. R.

Familias de los pueblos, aclamad al Señor, / aclamad la gloria y el poder del Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor. R.

Prostraos ante el Señor en el atrio sagrado, / tiemble en su presencia la tierra toda. / Decid a los pueblos: «El Señor es rey, / él gobierna a los pueblos rectamente.» R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,5-11)

Hermanos: Hay diversidad de dones, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de funciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos.

En cada uno se manifiesta el Espíritu para el bien común. Y así uno recibe del Espíritu el hablar con sabiduría; otro, el hablar con inteligencia, según el mismo Espíritu. Hay quien, por el mismo Espíritu, recibe el don de la fe; y otro, por el mismo Espíritu, don de curar. A éste le han concedido hacer milagros; a aquél, profetizar. A otro, distinguir los buenos y malos espíritus. A uno, la diversidad de lenguas; a otro, el don de interpretarlas.

El mismo y único Espíritu obra todo esto, repartiendo a cada uno en particular como a él le parece.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 2,1-12)

En aquel tiempo, había una boda en Caná de Galilea, y la madre de Jesús estaba allí. Jesús y sus discípulos estaban también invitados a la boda.

Faltó el vino, y la madre de Jesús le dijo: «No les queda vino.» Jesús le contestó: «Mujer, déjame, todavía no ha llegado mi hora.» Su madre dijo a los sirvientes: «Haced lo que él diga.»

Había allí colocadas seis tinajas de piedra, para las purificaciones de los judíos, de unos cien litros cada una. Jesús les dijo: «Llenad las tinajas de agua.» Y las llenaron hasta arriba. Entonces les mandó: «Sacad ahora y llevádselo al mayordomo.» Ellos se lo llevaron. El mayordomo probó el agua convertida en vino sin saber de dónde venía (los sirvientes sí lo sabían, pues habían sacado el agua), y entonces llamó al novio y le dijo: «Todo el mundo pone primero el vino bueno y cuando ya están bebidos, el peor; tú, en cambio, has guardado el vino bueno hasta ahora.»

Así, en Caná de Galilea Jesús comenzó sus signos, manifestó su gloria, y creció la fe de sus discípulos en él.

COMENTARI

Feu tot el que Ell us digui

No vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé i la seva salvació com una torxa encesa: perquè el destí de Jerusalem és ser llum de tot el món.

A la Bíblia un nom nou indica identitat nova que ve donada pel Senyor —com Abraham (Gn 17,5) o Cefes/Pere (Jn 1,42)—. Així també ara Jerusalem et diran «Jo-me-l'estimo» i a la teva terra «Té-marit»: és el nom nou posat per Déu.

Pel que fa als dons de l'Esperit no vull que estiguen en la ignorància (v. 1): a Corint, valorant el carisma per l'espectacularitat i vanagloriant-se'n, mostren la seva ignorància.

Pau no parla de «fenòmens espirituals» sinó de *dons espirituals* per subratllar millor el caràcter de do-regal que té tot carisma.

Els carismes l'Apòstol anomena «dons» per la seva gratuïtat; «serveis» per la finalitat d'ajut al bé de tots; i «miracles» per provenir de Déu.

Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots: a l'Església no hi ha carismàtics i no-carismàtics perquè cadascú rep algun do de l'Esperit que no és pel lluïment del receptor sinó en bé de tots.

El «Llibre dels Signes» (Jn 2-12) narra 7 signes, triats d'entre els molts altres senyals que Jesús va fer (20,30). Jn mai parla de «miracle» per evitar la idea de fenomen espectacular sinó de *senyal* que cal veure, entendre i fer-ne cas.

Al tercer dia se celebrà un casament a Canà de Galilea: l'episodi té lloc al tercer dia. Què vol dir aquesta referència teològica al tercer dia?

Tot el cap. 2 és anticipació del resultat final de l'obra del Crucificat i Ressuscitat que ens dona un «vi» de felicitat i salvació incomparablement millor del tastat fins ara; i substitueix el Temple de Jerusalem pel santuari del seu cos ressuscitat (v. 13-22) com a punt clau de trobada amb Déu.